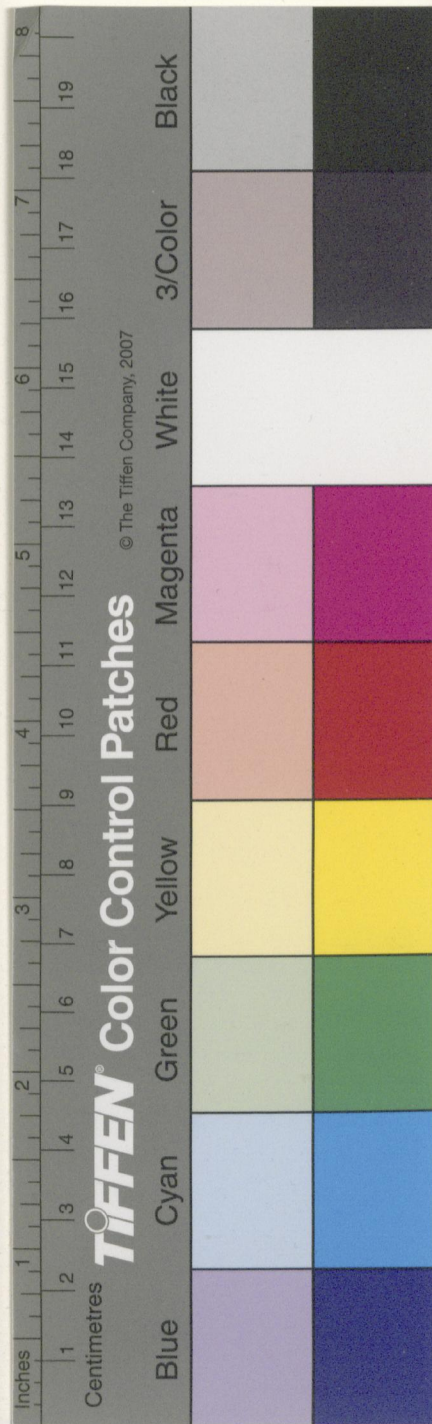

Borgå 27 Okt. 1881.

Älskade mamma, pappa och Eva.
För att nu börja med väder-
sen, så - hur kallt ha vi inte i
dag! Hela 5 graders köld! Mamma
Grene derhemma eldat uthuset,
och minne hönserna flyttat in i
vinterpalatset? Här sprake braser
rundt omkring mig på morgonvi-
sten, det är en sådan "stämning" i
deras välbekanta smattrande. Man
köper ved här för 1 mk. famnen
- hvad tycks? Ribbod från ångs-
pan, men den är torr och bra. Skall
jag taga en järnvägsplatt med mig,
så skulle det löna sig. (!)

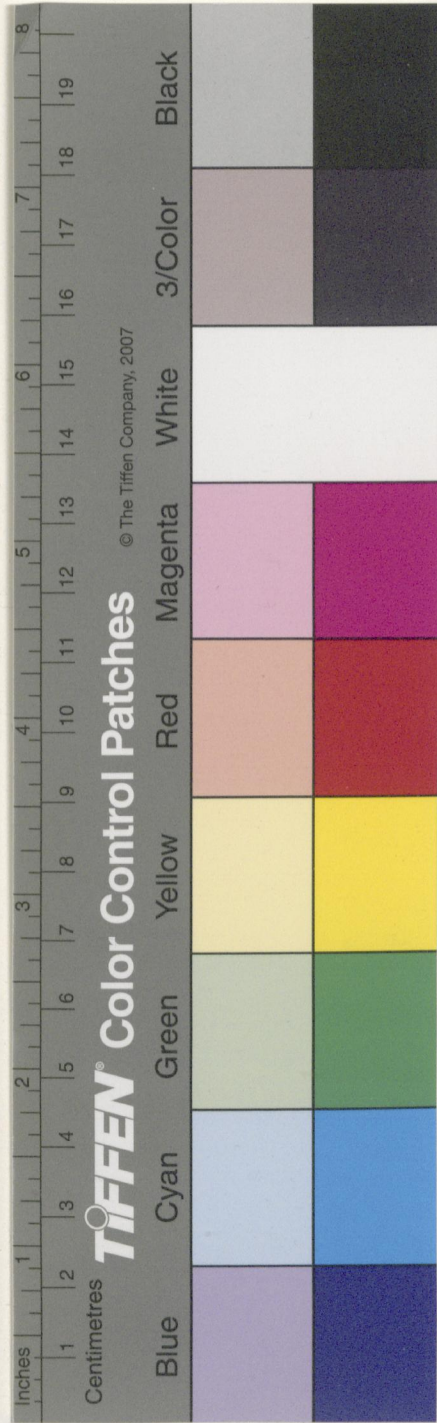
Älskade mamma, pappa och Eva.
För att nu börja med väder-
sen, så - hur kallt ha vi inte i
dag! Hela 5 graders köld! Mamma
Grene derhemma eldat uthuset,
och minne hönserna flyttat in i
vinterpalatset? Här sprake braser
rundt omkring mig på morgonvi-
sten, det är en sådan "stämning" i
deras välbekanta smattrande. Man
köper ved här för 1 mk. famnen
- hvad tycks? Ribbod från ångs-
pan, men den är torr och bra. Skall
jag taga en järnvägsplatt med mig,
så skulle det löna sig. (!)

Utom brorsnas språk höres än
me ett annat slags grvtt från
matsalen der Elsa, Ingrid och
Anna äro i full lek. Elsa har va-
rit hemma från skolan i går och
i dag fört omdt i köken, men det
frvdras henne ej att vara munter
och pigg. Stanna får me vara med
så der "på ett hörn", men betviflar
ej att hon är en högt viktig person.
Starkarn är dessutom en riktig
martyr för sin snällhet, den be-
härskar henne så, att hon riktigt
lider deraf - jag tycker hon är
värre än de andra varit, men min
paktar att de alla utom Elsa varit
sådana. Inte göres ju något
heller för att motarbete den fula
vanan, - märkvärdigt hvad

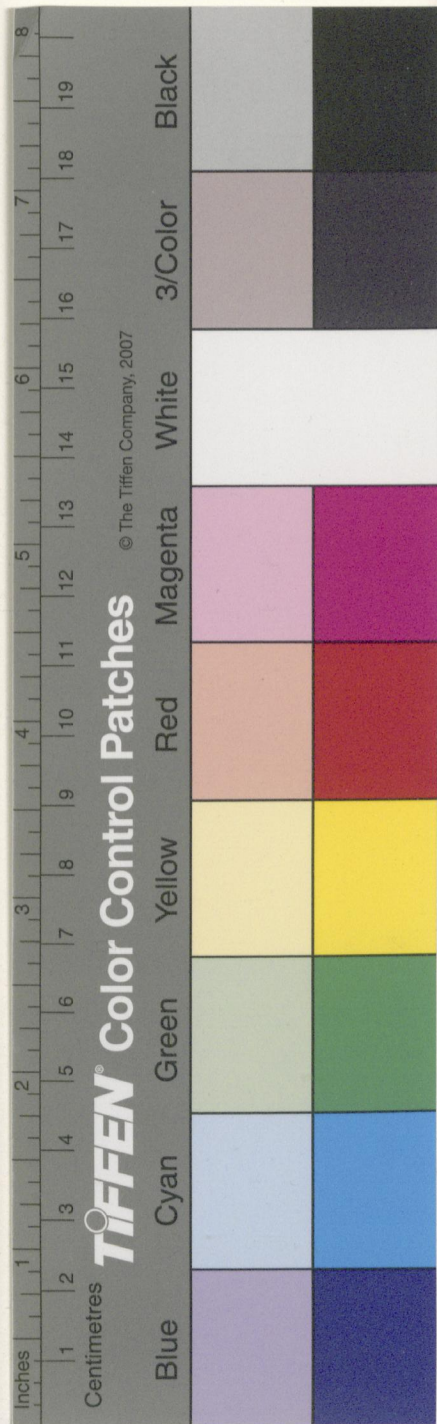
one is Count of de la Tille, - a well known first
military man. Jay Angles etc is also, Noble, Peter etc

pedagogen B. derindlag är slapp!
I går morgon kom Anna så
glad in och sade: "mitt förklä
värms," - och när jag förkläddt
sprang till, fann jag hula fram-
väden af förklädet uppträffat.
Hon har alltid myskat att bestyra
med bräorna - jag spår det ta-
ger en ända med förkläddel.
I går på dagen var Anna, Ka-
rin och jag att bada just här
nära, - det var så skönt. Till
kvällen var B. borta, barnen och
jag spelade kungspel. - Vi
ha betäckt bordet och äfven fört
strumporna att stickas, men bå-
dadelarna får fört efter par tre
veckor. - Nog har jag snappat
upp både små och stora behofver

Utsat att bli öfver konfektionen. Men jag arbetar
fram till 22. Joss och frägar Malmberg om de "Kodiken"
som julgubben Kanake vill
fylla. Bland de större är:
gångmattor (ylle) till salen, der
de ha sina gamla blekta och tra-
siga från Ainas företa hem. En
eldkärn och ett par tofflor
för B. En bordduk och antimokes-
sar för Aina. — Lilla mössan
är färdig och nått, klädningen
här väl i dag. —

Någon Kallolaresa blir ej af
denna gång ty jag är bekogad med
en väldig snufva och katarrh, som
gör mitt utseende mera impelt!
Jag håller mig därför helst inne.
Skulle jag blott kunna sjunga
med dem i söndag på fasters fö-
deladag, Aina önskar så, att
vi skola göra det, så jag måste

(27.10.1881)

Lilla kotten och mossan äro
så snälla färdan mycket enkla,
som ju Luccas och Almas smak
också är, måtte de nu passa.

Jag är visst utan arbete nu, men
tänker Aina nog kan förse mig
med sådant. Det är färdigt hvad
här finnas många behöfver, -
man behöfver minsa om i lita
rätt på dem, de stoppa sig nog
fram. Och ens förmåga att af-
hjelpa dem är så oändligt liten!

Hör du, säg åt Irene, att
hon skall ej tärka ossorna i min
marken är väl frusen, ty om
den ej är det, söka sig jordmänn
fram till dem och förstöra rot-
terna. Fruktkälskuporna behöf-
va vi ej tärka förin mot varen

men stannarna kan hon nog
vuide enligt Englands föreskrif
blott hon ej bryter grenarna.

— Elsa är om alldeles bra
var i går i skolan. Hon är rolig
och lyftig som alltid och högt
moderlig mot Anna. Karin och
Mika äro typer för raska och
hurtiga skolungdomar, — kanske
litet för frött uppföttrade och med
åtkilliga små ovanor, men
snälla och lydiga. — Tommi är
familjens fjolla och bokstäpliga
hoppetosa, — han liker mkt snällt
med Anna när Elsa är borta,
och jag tycker mig ha sett mera
hjärtlighet och ömhet hos henne
nu än förr. — Anna åter — ja,
hon är ett personifieradt "nej";

en protest i människohemmet.
Hon har en sådan utpräglad liten
egenvilja, att ingen får bryt på
hennes, så hon sätter sig emot.
Det blir bestämdt en mycket ylf,
ständigt karakter af henne, fastän
jag i min enfalt tycker att man
kunde moderera den litet genom
vår afpassade reaktion vid behöf.
De andra syskonen gifva också
alltför mycket efter för henne,
det är riktigt öfverdrift ibland
hur snälla de äro.

De ha varit och skruvat
barnen, i går och idag och Karin
har fått nya amerikanska skrid
skor, fastän hennes gamla äro
i fullgodt skick, men på sådant
kan B. alls ej spara.

Ny skymmer den hörlige
 dagen, så att jag ej ser mera.
 Många kyssar och belämnings
 till er, minia allrakäraste!
 Gud låte det vara godt och
 glädt hos eder och oss alla
 träffas friska igen. Anna
 B. och barnen helia, oglystigt
 Barnen tacka för glansdokonen

Vi tala om julen, alla dagar,
 och glädja oss. Likväl är glädjen
 ej fullt oblandad i min anda
 när jag tänker på dina Marthas
 bekymmer. Men strunt i dem,
 vi skola båda hjälpa åt, lyckliga
 och tackerna sålänge vi få fira
 julen så alla tillsammans.

En kys af hjertet från din
 Tosti.

